

พระราชบัญญัติ

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่ประสบภาวะวิกฤติทางการเงินอันอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจหรือระบบการเงินของประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกองทุน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ ฉ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๙ สัตต แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ สัตต ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาจัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๑๓ ส่งสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นคราว ๆ ไป”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของมาตรา ๒๙ อัฐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๗) ดำเนินการตามส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท.”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ เตรส แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๙ ตรี และมาตรา ๒๙ อัญฐ์”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ มาตรา ๔๓/๘ และมาตรา ๔๓/๙ ของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ส่วนที่ ๕/๑

การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน

มาตรา ๔๓/๑ ให้ ธปท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน มีอำนาจเสนอแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ในกรณีที่มีเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันการเงินประสบปัญหาสภาพคล่องอันอาจมีผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม และการให้ความช่วยเหลือตามมาตรา ๔๒ อาจไม่เพียงพอ

(๒) สถาบันการเงินมีฐานะและการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน แต่ไม่สามารถแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข เพื่อป้องกันผลกระทบหรือความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๓) สถาบันการเงินประสบปัญหาดำรงเงินกองทุนต่ำกว่าอัตราที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และ ธปท. ยังไม่สั่งควบคุมหรือสั่งปิดกิจการของสถาบันการเงินนั้น เพราะเห็นว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๔) เมื่อมีคำสั่งควบคุมสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินแล้ว แต่ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม